

இனிமையான குழந்தைகளே! உங்களுக்கு யோக பட்டி என்பது மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்தது ஆகும். ஏனெனில், இந்த பட்டி மூலம் தான் உங்களுடைய விகர்மங்கள் (பாவ கர்மங்கள்) எரிந்து சாம்பல் ஆகின்றன.

கேள்வி:

எந்த குழந்தைகளுடைய புத்தியில் விதை மற்றும் மரத்தினுடைய ஞானம் தெளிவாகப் பதிய முடியும்?

பதில்:

யார் ஞானத்தை ஆழ்ந்து சிந்திக்கிறார்களோ (விசார் சாகர் மந்தன்) அவர்களுடைய புத்தியில் விதை மற்றும் மரத்தினுடைய ஞானம் தெளிவாகப் பதிய முடியும். விசார் சாகர் மந்தன் செய்வதற்காக அமிர்தவேளை நேரம் மிக நல்ல நேரம் ஆகும். அமிர்தவேளை எழுந்து புத்தியால் ஒரு பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள். உங்களுடைய நினைவு தொடர்ந்து இருந்துகொண்டே இருக்க வேண்டும். சூட்சுமம் மற்றும் ஸ்தூலத்தில் சிவபாபா, சிவபாபா என்று சொல்வதற்கான அவசியம் இல்லை. புத்தியால் நினைவு செய்ய வேண்டும்.

ஓம் சாந்தி.

ஆன்மிகத் தந்தை அமர்ந்து ஆத்மாக்களுக்குப் புரியவைக்கின்றார் அதாவது குழந்தைகளுக்குப் புரியவைக்கின்றார். எனக்கும் கூட சரீரம் இருப்பதனாலேயே பேச முடிகிறது என்று தந்தை கூறுகின்றார். நான் ஆத்மா, இந்த உடல் மூலம் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறேன் என்று நீங்கள் கூட புரிந்துகொள்ளுங்கள். இந்த ஞானத்தை நல்ல முறையில் தாரணை செய்ய வேண்டும். எவ்வாறு தந்தையிடம் தாரணையாகி இருக்கிறது அல்லவா! ஆத்மாவின் புத்தியில் தாரணை ஆகின்றது. எவ்வாறு தந்தையினுடைய புத்தியில் உள்ளதோ அவ்வாறு உங்களுடைய புத்தியில் தாரணை ஆக வேண்டும். விதை மற்றும் மரத்தைப் பற்றிய ஞானமோ மிகவும் எளியதாகும். இன்ன விதை விதைப்பதன் மூலம் இவ்வளவு பெரிய மரம் வளரும் என்ற ஞானம் தோட்டக்காரருக்கு இருக்கின்றது அல்லவா! பாபா கூட அவ்வாறே புரியவைக்கின்றார், இதை புத்தியில் தாரணை செய்ய வேண்டும், அவ்வளவுதான். எவ்வாறு என்னுடைய புத்தியில் உள்ளதோ, அவ்வாறு உங்களுடைய புத்தியில் இருக்க வேண்டும். எப்பொழுது நீங்கள் ஞானத்தை ஆழ்ந்து சிந்திப்பீர்களோ, அப்பொழுதே அது புத்தியில் இருக்கும். ஞானத்தை ஆழ்ந்து சிந்திப்பதற்கு அதிகாலை நேரம் மிகவும் நல்ல நேரமாகும். அந்த சமயத்தில் தொழில் போன்ற எதுவும் இருக்காது. மனிதர்கள், பக்தி கூட அதிகாலையில் செய்கின்றனர். இங்கே அங்கே செல்கின்றனர் அல்லது அமர்ந்து ஏதாவது பெயரை ஜெபித்துக்கொண்டு இருக்கின்றனர் அல்லது பாடல் பாடுகின்றனர், சப்தம் எழுப்புகின்றனர், சிலரோ மனதிற்குள்ளேயே இராம், இராம் என்று ஜெபிக்கின்றனர். இவ்வாறு பக்தியைத் தொடர்ந்து செய்கின்றனர். சிலர் மாலை கூட உருட்டிக்கொண்டே இருக்கின்றனர். நீங்கள் சிவ சிவ என்று கூறவேண்டியதில்லை. பக்தியில் மக்கள் என்ன செய்கின்றனரோ, அது ஞானத்தில் இருக்கக் கூடாது. அனேகருக்கு பழக்கம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது, சிவ சிவ என்று நினைவு செய்திருப்பார்கள். நீங்கள் சிவ சிவ என்று ஸ்தூலத்தில், சூட்சுமத்தில் ஜெபிக்கக் கூடாது. நம்முடைய தந்தை வந்திருக்கின்றார் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். அவசியம் ஏதாவது சரீரத்தில் வருவார். அவருக்கு தனக்கென்று சரீரம் எதுவும் கிடையாது. அவர் பிறப்பு, இறப்பு அற்றவர். மறுபிறப்பு மனித சிருஷ்டியில் ஏற்படுகிறது. விஷ்ணுவினுடைய இரண்டு ரூபம் இலட்சுமி, நாராயணன் என்பதாகும். தேவ தேவ மகாதேவன் என்று கூறுகின்றனர். பிரம்மா மற்றும் விஷ்ணுவிற்கிடையில் தொடர்பு உள்ளது. சங்கரருக்கு எந்த தொடர்பும் கிடையாது, ஆகையினால், அவரைப் பெரியவராகக் கருதுகின்றனர். அவருக்கு பிறப்பு, இறப்பு கிடையாது, அவருக்கு சூட்சும சரீரம் கிடைத்திருக்கின்றது. சிவபாபாவிற்கு சூட்சும சரீரம் கூட கிடையாது. ஆகையினால், அவர் அனைவரையும் விட உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்தவர் ஆவார். அவர் எல்லையற்ற தந்தை ஆவார். எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து நாம் எல்லையற்ற சுகத்தின் ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றோம் என்பதை குழந்தைகள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் தந்தையினுடைய ஸ்ரீமத்படி முழுமையாக நடக்க வேண்டும். யார் தானும் நினைவு செய்கின்றார்கள், பிறரையும் நினைவு செய்ய வைக்கின்றார்களோ, அவர்கள் பாபாவின் உதவியாளர் ஆவார்கள். தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்ய வேண்டும். உங்களுடைய 84 பிறவிகள் இப்பொழுது முடிவடைந்துவிட்டன என்று குழந்தைகளுக்குப் புரியவைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றார். குறைவான சமயமே மீதம் உள்ளது. இப்பொழுது மீதம் அரை மணி நேரமே உள்ளது, பிறகு நாம் வீட்டிற்குச் சென்றுவிடுவோம் என்பதை நாடகத்தில் நடக்கும் நடிகர்கள் புரிந்திருப்பார்கள். நேரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே இருப்பார்கள். உங்களுடையதோ எல்லையற்ற மிகப் பெரிய கடிகாரம் ஆகும்.

இப்பொழுது வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பது புரியவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தந்தையை நினைவு செய்வதன் மூலம் உங்களுடைய விக்ரமங்கள் விநாசம் ஆகும், மேலும் எந்த சாஸ்திரங்களிலும் இத்தகைய எளிய யோகம் கிடையாது. அவர்களோ ஹடயோகம் அதிகம் செய்கின்றனர், மிகவும் உழைக்கின்றனர், அதை தாய்மார்களாகிய நீங்கள் செய்ய முடியாது. நீங்கள் ஹடயோகிகளைப் போன்று ஆசனம் போடுவதில்லை. ஆம், சபையில் சரியாக அமர வேண்டும். உங்களுடையது இராஜயோகம் ஆகும் - கால் மீது கால் போட்டு அமர வேண்டும். அவ்வாறு இராஜயோகத்தில் அமர்வதன் மூலம் போதை ஏறும். ஹடயோகத்தில் இரண்டு கால்களையும் பிணைத்துக்கொள்கிறார்கள். பாபா உங்களுக்குக் கஷ்டம் கொடுப்பதில்லை. சாதாரணமாக அமர்வது மற்றும் யோகத்தில் அமர்வது - இதில் கொஞ்சம் வித்தியாசம் மட்டும் இருக்க வேண்டும். நீங்கள் இராஜயோகத்தைக் கற்றுக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். இவர்கள் இராஜயோகத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மனிதர்கள் புரிந்துகொள்ளுமாறு அமர வேண்டும். இது நம்முடைய இராஜ்யத்தின் வழிமுறையாகும். நீங்கள் எல்லையற்ற தந்தை மூலம் இராஜாக்களுக்கெல்லாம் இராஜா ஆகிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். அத்தகைய தந்தையை அடிக்கடி நினைவு செய்ய வேண்டும். சத்யுகத்தில் தந்தை நினைவு செய்யப்படுவதில்லை. தன்னை (ஆத்ம நினைவு) நினைவு செய்யப்படுகின்றது. கலியுகத்தில் தந்தையையும் அறியவில்லை, தன்னையும் அறியவில்லை. தந்தையை அழைத்துக்கொண்டு மட்டும் இருக்கின்றனர். இப்பொழுது நீங்கள் நல்ல முறையில் அறிந்துகொண்டீர்கள். தந்தை புள்ளியாக இருக்கின்றார் என்பதை வேறு எவரும் புரிந்திருக்கவில்லை. மிகவும் சூட்சுமமானவர் என்றும் கூறுகின்றனர், பிறகு, ஆயிரம் சூரியன்களைவிட தேஜோமயமானவர் என்றும் கூறுகின்றனர். இவ்வாறு கூறுவது ஒன்றோடு ஒன்று ஒத்துப்போகவில்லை. பெயர் ரூபத்தைக் கடந்தவர் என்று கூறும் பொழுது பிறகு ஆயிரக்கணக்கான சூரியன்களை விட தேஜோமயமானவர் என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்? முன்னர் நீங்களும் கூட அவ்வாறே புரிந்திருந்தீர்கள். இந்த ஞானம் தாமதமாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்பது நாடகத்தில் உள்ளது என்று தந்தை கூறுகின்றார். சூட்சுமத்திலும் சூட்சுமமான ஆழமான விசயங்கள் புரிந்துகொண்டு பிறகு புரிய வைக்கப்படுகின்றன. முன்னர் ஆயிரக்கணக்கான சூரியன்களை விட தேஜோமயமானவர் என்று கூறினோம், இப்பொழுது பிறகு புள்ளியாக இருக்கின்றார் என்று ஏன் கூறுகின்றார்? என்ற எண்ணம் வரக்கூடாது. எப்பொழுது ஐ.சி.எஸ் படிப்பார்களோ அப்பொழுதே ஐ.சி.எஸ் பற்றிய விசயங்களைப் பேசுவார்கள், அதற்கு முன்னர் எவ்வாறு பேசுவார்கள்? இதில் குழப்பமடைவதற்கான எந்த விசயமும் கிடையாது. நாடகத்தில் எப்பொழுது பாபா புரியவைக்க வேண்டுமோ அப்பொழுதே புரியவைக்கின்றார், இதற்குப் பிறகும் கூட என்ன என்ன புரியவைப்பார்? ஏனெனில், தந்தையினுடைய பிரபாவம் கூட ஏற்படவேண்டும் அல்லவா! எவ்வாறு நீங்கள் ஒரு ஆத்மாவோ அவ்வாறே அவரும் கூட ஆத்மா ஆவார். பரந்தாமத்தில் இருக்கின்றார். அவரை பரம ஆத்மா என்று கூறுகின்றனர். எப்பொழுது இங்கு வருகின்றாரோ அப்பொழுது ஞானம் கொடுக்கின்றார்.

எப்பொழுது பதீத உலகம் இருக்குமோ, அப்பொழுதே நான் பாவன உலகத்தைப் படைப்பதற்காக வருவேன் என்று தந்தை கூறுகின்றார். ஹே! பதீத பாவனரே, ஹே! துக்கத்தை நீக்கி சுகத்தை அளிப்பவரே வாருங்கள் என்று அழைக்கவும் செய்கின்றனர். அவரோ சங்கமயுகத்தில் தான் வருவார். எப்பொழுது இரவு முடிவடையுமோ அப்பொழுதே பகல் வரும். பழைய உலகத்தின் முடிவு ஏற்படும். கர்மாதீத நிலை இறுதியில் ஏற்படும். நீங்கள் இல்லற விவகாரத்தில் தான் இருக்க வேண்டும், விட்டுவிடவும் கூடாது. சரீர நிர்வாகத்திற்காக வேலை செய்துகொண்டே தாமரை மலருக்குச் சமமாக தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். தேவதைகளோ முற்றிலும் தூய்மையானவர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஆனால், எப்பொழுது மற்றும் எவ்வாறு ஆனார்கள்? அவசியம் முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள், ஆகையினாலேயே, பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள். முயற்சியின் அனுசாரமாகப் பலன் கிடைக்கின்றது. கர்மம் எவ்வாறு உள்ளதோ அவ்வாறே பலன் கிடைக்கும் என்பது காலம் காலமாக இருந்துவருகிறது. இப்பொழுதோ உங்களுக்குக் கர்மத்தைக் கற்பிக்கக்கூடிய தந்தை கிடைத்திருக்கின்றார். அவரை நல்ல முறையில் நினைவு செய்ய வேண்டும். நீங்கள் தத்தெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகள் ஆவீர்கள். மார்வாடிகளில் தத்தெடுக்கும் வழக்கம் அதிகமாக உள்ளது. நீங்களும் கூட தத்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் ஆவீர்கள். நீங்கள் இவருடைய கர்ப்பத்தில் இருந்து வெளிப்படவில்லை. தத்தெடுப்பில் இரண்டு தந்தைகளும் நினைவு இருக்கின்றனர். நாம் உண்மையில் யாருடையவர்களாக இருந்தோம், இப்பொழுது இவருடைய குழந்தை ஆகியிருக்கின்றோம் என்பதை இறுதிவரை அறிந்திருப்பார்கள். நாம் யாருடையவர்களாக இருந்தோம் மேலும் யாருடையவர்களாக ஆகியிருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் கூட அறிந்திருக்கிறீர்கள். நான் பரமபிதா பரமாத்மாவால் தத்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றேன், அவர் சொர்க்கத்தின் படைப்பாளர் ஆவார். அவருடைய படைப்பு எவ்வளவு காலம் இயங்குகிறது? அரைக் கல்பம். நரகத்தின் படைப்பாளர் இராவணன் ஆவார். அவருடைய இராஜ்யமும் அரைக் கல்பம் நடக்கிறது. சதோபிரதானத்திலிருந்து தமோபிரதானம்

ஆகின்றனர். இது புரிந்துகொள்வதற்கான விசயம் ஆகும். ஏதாவது புரியவில்லை என்றால் கேட்க வேண்டும். எப்பொழுது சூரியன் சந்திரனை கிரஹணம் பிடிக்கின்றதோ, அப்பொழுது தானம் கொடுங்கள் என்று கூறுகின்றனர். சூரியன், சந்திரனுக்கு தாய், தந்தை என்று சொல்லப்படுகின்றது. இங்கே கூட ஆண், பெண் இருவருக்கும் கிரஹணம் பிடித்திருக்கிறது. ஆகையினாலேயே, 5 விகாரங்களை தானமாகக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று கூறுகின்றார். அதுவோ, வருடத்தில் 1, 2 முறை கிரஹணம் பிடிக்கின்றது. இதுவோ, கல்பத்தின் விசயம் ஆகும். தந்தை வந்து ஒரே ஒரு முறை தானம் பெறுகின்றார். மனிதர்கள் முற்றிலும் சம்பூரணமாகக் கறுப்பாகிவிட்டனர். இரும்பு யுகம் அல்லவா. உண்மையான தங்கத்தில் உலோகத்தைக் கலப்பதால் கருப்பாகிவிடுகிறது. புதிய வீடு, பழைய வீடு. புதிய குழந்தைகள் மற்றும் வயோதிகர்கள் ஆகிய இருவருக்கும் வித்தியாசம் உள்ளது அல்லவா. சிறிய குழந்தை எவ்வளவு இனிமையானதாக எவ்வளவு பிரியமானதாக உள்ளது! அனைவரும் அதை முத்தமிடுகின்றனர், மடியில் வைத்துக்கொள்கின்றனர். பழைய சரீரம் இற்றுப்போய்விடுகிறது. எனவே, சரீரத்தை விட்டுவிட்டால் நல்லது என்று கூறுகின்றனர். அதிக துக்கத்தை ஏன் சகித்துக்கொள்ள வேண்டும்? ஆத்மா ஒரு சரீரத்தை விட்டுச்சென்று மற்றொன்றை எடுக்கின்றது. இங்கே நாம் நோயாளிகளை மரணிக்கவிடுவதில்லை. பிறகும் கூட எவ்வளவு கேட்கிறார்களோ அவ்வளவு நல்லது. சிவபாபா மற்றும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்துகொண்டே இருக்க வேண்டும். நோயில் எப்பொழுது அதிகமான துக்கம் ஏற்படுகிறதோ, அப்பொழுது அனைத்தும் மறந்து விடுகிறது. மற்றபடி, யாருக்கு எதன் மீது சிரத்தை உள்ளதோ, அது எதிரில் வருகிறது. எனக்கு ஒரு சிவபாபாவைத் தவிர வேறு யாரும் கிடையாது என்பது உங்களுடைய வாக்குறுதியாகும். பிறகு, மற்றவர்களை ஏன் நினைவு செய்கிறீர்கள்? என்னைத் தவிர எவருடைய நினைவும் வரக்கூடாது என்று தந்தை கூறுகின்றார். இறுதி காலத்தில் யார் மனைவியை நினைவு செய்கின்றார்களோ..... என்று பாடப்பட்டிருக்கின்றது. முழு சுலோகனையும் சொல்கின்றனர், அர்த்தம் எதையும் புரிந்திருக்கவில்லை. பக்தியில் என்ன பாடுகின்றனரோ, அவை சங்கமயுகத்தின் விசயங்கள் ஆகும். இந்த சமயத்தில் நீங்கள் தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியை மட்டும் நினைவு செய்ய வேண்டும். ஸ்ரீ நாராயணர் உங்களுடைய பிராப்தி ஆகும் எனில், அர்த்தம் முழுவதும் புத்தியில் இருக்க வேண்டும். அனேகர் அர்த்தம் இல்லாமல் நினைவு செய்துகொண்டு இருக்கின்றனர். இறுதியில் யார் மீது அதிக அன்பு இருக்குமோ, அவர்களே நினைவிற்கு வருவார்கள். மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும். நீங்கள் ஒரு தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும்.

மன்மனாபவ என்று தந்தை கூறுகின்றார். பாபா நாங்கள் கல்ப கல்பமாக உங்களை சந்திக்கின்றோம். இந்த ஞானத்தை உங்களிடமிருந்து மதுபனில் வந்து பெறுகின்றோம் என்று குழந்தைகளாகிய நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். இது வசீகர மந்திரம் ஆகும். சத்கருவாக இருக்கின்றார், எனவே, அத்தகைய மந்திரம் கொடுக்கின்றார், அதன் மூலம் நீங்கள் அமரர் ஆகிவிடுகிறீர்கள். இது மாயை மீது வெற்றி அடைவதற்கான மந்திரம் ஆகும். துளசிதாசர் சந்தனம் அரைத்தார் என்று பாடுகின்றனர். இது கூட இப்போதைய விசயம் ஆகும், இது பின்னாளில் பாடப்படுகிறது. தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்வதன் மூலம் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இராஜ்ய திலகம் கிடைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றது. தந்தை மற்றும் இராஜ்யத்தை நினைவு செய்து சரீரத்தை விட்டீர்கள் என்றால் இராஜ்ய திலகம் கிடைத்துவிடும். ஒருவருக்கு மட்டும் கிடைக்காது. 108 மணிமாலை கூட உள்ளது. 16108 மணிமாலையும் உள்ளது.

இப்பொழுது நீங்கள் மிகச் சரியாக பாபாவை நினைவு மட்டும் செய்ய வேண்டும். உங்களுடைய வழியை நீங்களே அறிவீர்கள் என்று பாபாவிற்காகவே கூறுகிறார்கள். அது சரியானதே ஆகும். சத்கதியை வழங்கும் வள்ளல், அவரே அறிவார். இதற்கு முன்னர் அர்த்தம் இல்லாமல் வெறும் பாடல் மட்டும் பாடினோம். அர்த்தமற்றது என்று இதையே சொல்லப்படுகிறது. பலன் எதுவுமே கிடைக்கவில்லை. மனிதர்கள் தானம், புண்ணியம் போன்றவை செய்து செய்து கீழிறங்கியே வந்திருக்கின்றனர். பலன் எதுவுமே கிடைக்கவில்லை. அசுர வழியின் காரணத்தினால் அனைத்தும் அர்த்தமற்றது ஆகிவிட்டது. இவர் கூட நாராயணரை பூஜை செய்தார், பிறகு, இப்பொழுது நடைமுறையில் பூஜாரியிலிருந்து பூஜைக்குரியவராக ஆகிக்கொண்டு இருக்கின்றார். சிவபாபா நமக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்பதை இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். இதை பக்காவாக (உறுதியாக) நினைவில் வைக்க வேண்டும். இல்லையெனில், விகர்மங்கள் விநாசம் ஆகாது. இந்த நினைவு பட்டியானது மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்ததாகும். முக்தி கூட கிடைக்கிறது அல்லவா! எங்களுக்கு மனதில் சாந்தி வேண்டும் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால், உங்களை யார் அசாந்தி ஆக்கியது? என்பதை முதலில் கூறுங்கள். அவசியம் முன்னர் சாந்தி இருந்தது. இப்பொழுது அசாந்தி ஆகிவிட்டீர்கள், ஆகையினாலேயே, சாந்தியைக் கேட்கிறீர்கள். சாந்தியோ முழு

உலகத்திற்கும் தேவைப்படுகிறது. ஒருவருக்கு சாந்தி கிடைப்பதன் மூலம் எதுவும் ஆகப்போவதில்லை. ஒருவருக்கு சாந்தி கிடைப்பதன் மூலம் முழு உலகத்திலும் சாந்தி நிலவமுடியாது. அசாந்தியாக யார் ஆக்கியது? குழம்பியிருக்கின்றனர். சாந்திதாமம், சுகதாமம் மற்றும் இது துக்கதாமம் ஆகும் என்பது புரியவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுகதாமத்தில் மிகவும் குறைவான மனிதர்களே இருந்தனர். அந்த சமயத்தில் மற்ற அனைத்து ஆத்மாக்களும் சாந்திதாமத்தில் இருந்தனர். உங்களுக்கு சாந்தி அங்கே கிடைக்கும். இங்கே கிடைக்க முடியாது. இதுவோ துக்கதாமம் ஆகும். துக்கத்தில் அசாந்தி ஏற்படுகிறது. எவருக்கு வேண்டுமானாலும் புரியவைப்பது என்பது மிகவும் எளிதாகும். சுகம், சாந்தி என்ற ஆஸ்தியைக் கொடுக்கக் கூடியவர் ஒரே ஒரு தந்தை ஆவார். சத்யுகத்தில் சுகம், சாந்தி ஆகிய இரண்டுமே உள்ளன. எனது மனம் சாந்தியாக வேண்டும் என்று இங்கே ஆத்மா விரும்புகின்றது. எனில், நீங்கள் தன்னுடைய வீடான பரந்தாமம் செல்லுங்கள். ஆனால், பிறகு பதீதமானவர்கள் செல்லவும் முடியாது. ஆகவே, என்னை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் அந்த மதி சோ கதி (இறுதி நேர நினைவின் ஆதாரத்தில் அடுத்த பிறவி கிடைக்கும்) ஆகிவிடும் என்று தந்தை புரிய வைக்கின்றார். தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்யுங்கள். ஆனால், மாயை அத்தகையது, அது உங்களை தூய்மையாக விடுவதில்லை. அபலைகள் மீது பாருங்கள் எவ்வளவு கொடுமைகள் இழைக்கப்படுகின்றன! விஷம் இல்லாமல் இருக்க முடிவதில்லை. பாபாவிடம் அனேக விதமான சமாச்சாரங்கள் வருகின்றன. அனைத்தையும் விட மகா எதிரியான காமத்தின் ஹிம்சையே பெரிய ஹிம்சை ஆகும். குழந்தைகளே! விஷத்தை விட்டுவிடுங்கள், முகத்தைக் கறுப்பாக்கிக் கொள்ளாதீர்கள் என்று தந்தை கூறுகின்றார். அதற்கு, முயற்சி செய்வோம் என்று பதிலளிக்கின்றனர். இது விஷம் ஆகும், முதல், இடை, இறுதியில் துக்கம் கொடுக்கக் கூடியதாகும். ஆனால், அதிர்ஷ்டத்தில் இல்லையெனில் கேட்பதே இல்லை. இன்றிலிருந்து விகாரத்தில் செல்லக்கூடாது என்று ஆத்மாக்களுக்குத் தந்தை புரியவைக்கும்பொழுது தலையைக் குனிந்து கொள்கிறார்கள். அட! காமம் மகா எதிரியாகும். அது ஒன்றும் நல்லது அல்ல. இதுவே விகாரி உலகமாகும், அனைவரும் பதீதமாக உள்ளனர். சத்யுகத்தில் அனைவரும் சம்பூரண நிர்விகாரிகளாக (விகாரமற்றவர் களாக) உள்ளனர். நல்லது. தாய், தந்தை பாப்தாதாவினுடைய கல்பம் அதாவது 5 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கிடைத்திருக்கக்கூடிய இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மிகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மிகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்காக முக்கியமான சாரம்:

1. நேரம் மிகவும் குறைவாக உள்ளது. ஆகையினால், தந்தையினுடைய முழுமையிலும் முழுமையான உதவியாளர் ஆகியிருக்க வேண்டும். தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்ய வேண்டும், மேலும், பிறரையும் கூட செய்ய வைக்க வேண்டும்.
2. இறுதி நேரத்தில் ஒரு தந்தையினுடைய நினைவு இருக்க வேண்டும். இதற்காக உள்ளத்தின் அன்பை ஒரு தந்தையிடம் வைக்க வேண்டும். தந்தையைத் தவிர வேறு எவருடைய நினைவும் வரக்கூடாது. இதற்காக எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும்.

வரதானம்:

ஆன்மிக எக்சர்சைஸ் (பயிற்சி) மூலம் வெயிட்டை (சுமையை) முடிக்கக்கூடிய சமமானவர் மற்றும் சமீபமானவர் ஆகுக.

ஆன்மிக எக்சர்சைஸ் என்றால் அவ்வப்போது நிராகாரி, அவ்வப்போது அவ்யக்த :பரிஸ்தா, அவ்வப்போது சாகாரி கர்மயோகி, அவ்வப்போது விஷ்வ சேவாதாரி என்பதாகும். இவ்வாறு தினமும் பயிற்சி செய்தீர்கள் என்றால் வீணானவற்றின் சுமை என்ன உள்ளதோ, அது முடிவடைந்துவிடும். எப்பொழுது சுமை முடிவடைந்துவிடுகின்றதோ, நாயகனுக்கு சமமாக டபுள் லைட் ஆகிறீர்களோ, அப்பொழுதே ஜோடி நன்றாக இருக்கும். ஒருவேளை, நாயகன் இலேசானவராக இருக்கின்றார் மற்றும் நாயகி கனமானவராக இருக்கிறார் என்றால் ஜோடி நன்றாக இருக்காது. சமமானவர் ஆகுங்கள், சமீபமானவர் ஆகுங்கள் என்று ஆன்மிக நாயகன் நாயகிகளுக்குக் கூறுகின்றார்.

சுலோகன்:

தன்னுடைய வாழ்க்கை என்ற பூச்செண்டு மூலம் தெய்வீகத்தன்மை என்ற நறுமணத்தைப் பரப்புவது தான் குணமூர்த்தி ஆகுவது ஆகும்.